

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÈS, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr.
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per drukregel.

TONGEREN, DEN 4 APRIL.

Runderpest.

De runderpest is sedert gisteren uitgebroken in eenen veelal te Mulken, onder Tongeren. De strengste maatregelen zijn dadelijk genomen om de verspreiding der kwaal te beletten.

De eerv. heer L. Ballings, pastoor te Schalkhoven, is in dezelfde hoedanigheid benoemd te Viermaal.

Buitenlandsch nieuws.

De burgeroorlog duurt voort in Parijs. Hoewel schijnbaar kalm, bevindt de fransche hoofdstad zich op eenen inwendig kokenden vuurberg die alle oogenblikken uit kan bersten en zijne gloeiende lavastroom vernielend uitspuwen.

In verscheidene wijken verdwijnen de barrikaden, de rijtuigen vinden weder doorgang, eenige magazijnen worden geopend; maar op de wandelingen langs de boulevards ziet men schier niets dan bataljons nationale gardien uit Belleville en andere oproerige voorsteden, die zich in oogenschouw doen nemen op de Stadhuisplaats. Op verscheidene punten staan de geladen kanonnen geplaat; de straten blijven eenzaam en verlaten, handel en nijverheid zijn schier werkloos, en het ergste van al is de steeds voortdurende onzekerheid, de vrees voor nieuwe en wellicht ergere gebeurtenissen.

De *Commune* heeft haar program doen kennen: de gedwongen krijgsveld is afgeschaft; maar ieder volwassen man is nationale garde; drie huurtermijnen worden kwijt gescholden aan de achterstallige schuldenaars; maar intendegelede legt men de hand op de geldkassen der voornaamste waarborgmaatschappijen van Parijs. In deze kassen zijn de spaarpenningen van duizenden treffelijke werklieden gestort, zoowel het geld van Belgen als van Franschen, die zich veel tegeddoeningen onthielden, om de toekomst hunner vrouwen en kinderen te verzekeren.

Ziedaar hoe de burgers te werk gaan, die zelve niet werken, maar de vrucht van den arbeid hunner medeburgers verbeurd verklaren en wegrooven. Men begrijpt in welken benauwen den toestand de eerlijke lieden, de waarachtige burgerij der fransche hoofdstad, zich thans bevinden. Een hoop opgeraapte kerels, heetkoppen en oude revolutiemakers, is meester van geheel de hoofdstad.

Het Comité van 't Stadhuis, welk de oproerige beweging van den 18 maart gemaakt heeft, is niet in staat een regelmatig Staatsbestuur in te richten.

Een ander comité heeft zich naast hetzelve opgeworpen, welk, naar 't noodlottig voorbeeld der eerste revolutie, huiszoekingen doet, verdachte personen aanklaagt en deze door eene onwettelijke rechtbank doet oordeelen en vonnissen. Die beide comités werken naast de *Commune* elk op zijn eigene hand, geven tegenstrijdige bevelen, zij mistrouwen en kleggen elkander aan, en veroordeelen wederkeerig hunne leden tot straffen en gevangenzetting.

Ziedaar den toren van Babel; het voorspel van 't Schrikbewind van 1793.

Die toren zou alras instorten, bijaldien te Versailles eene nationale Vergadering met eene uitvoerende macht bestond die krachtig en ter barer zending zijn. Ongelukkig bezit die Vergadering de vereachte hoedanigheden niet om den toestand te beheerschen. Zij is schier even verdeeld als de woelmannen in de hoofdstad; het schijnt dat zij geen verstand heeft der dringende behoeften van den oogenblik.

Wierden te Versailles de noodige maatregelen genomen voor het herstel van orde en wet in Parijs, dan zouden de bataljons der nationale garde, welke het wettelijk gezag in den beginne des opstands zoo kloekmoedig handhaafden, die pogingen gewis stevig ondersteunen. Maar men heeft die ordelievende burgerwachten naar hunne haardsteden terug gezonden en vrij spel gelaten aan de opstandelingen, die zich nu van alle bestuurtakken in de hoofdstad meester hebben gemaakt.

De *Commune*, heeft reeds de openbare ambtenaars bedreigd die aan de bevelen van het Staatsbestuur van Versailles zullen gehoorzamen. Zij heeft de politieprefektuur afgeschaft, en zekeren Duval gelast met het doen van huiszoekingen ten einde de lieden te bewaken en aan te klagen die hij als vijandig tegen de Republiek zal beschouwen.

Waar moet dat heen? Rechtstreeks naar de guilotien, naar de ijsselijke gruwelen der eerste fransche revolutie.

M. Thiers, hoofd der uitvoerende macht, scheen nog vertrouwen te stellen in het gezond

verstand der werkende bevolking in de fransche hoofdstad, doch hij moet thans geheel en al ontgoocheld zijn. — Ook verzekert men dat binnen eenige dagen het wettige staatsbestuur erne toereikende strijdmacht te Versailles verzameld zal hebben om tegen de opstandelijke hoofdstad op te rukken en de orde de rust en 't gezag aldaar te herstellen.

Generaal de Barral, een der helden van Solferino zal de aanvoerder van dit leger zijn.

In de geschiedenis treft men al zonderlinge contrasten aan. Op dezen oogenblik zijn de generaals, die vroeger Parijs moesten verdedigen gelast om deze stad in te nemen. M. Thiers, die verklaard had dat Parijs niet kon ingenomen worden, werkt om te bewijzen dat men zich zonder moeite van deze stad kan meester maken.

Om de maat van het onvoorzienbare te vullen, ontbreekt er thans niets meer dan de Duitschers, tegen wier mex de hoofdstad verdedigde, de Franschen te zien helpen om dezelve te heroveren.

Ziehier, inderdaad, wat de *Algemeene Gazette van Noord-Duitschland* over de houding denkt welke dient jegens Frankrijk aangenomen te worden:

« Het deutsche leger mag, naar haar inzien, geene volkomen onzijdige houding bewaren tusschen het gouvernement van Versailles en de opstandelingen van Parijs. Dat zou een gevaar zijn voor de uitvoering der vredesvoorwaarden.

» De Keizer van Duitschland mag aan de eerste beste « vogaabonden » het recht niet toekennen de mannen te verjagen, met wie hij heeft onderhandeld, en dezer plaats in te nemen. Ja, de gebeurtenissen van Parijs zouden hem kunnen onverschillig laten, maar dan zou het deutsche leger zich niet op fransch grondgebied mogen bevinden en dan zouden ook de vredesvoorwaarden eerst moeten vervuld zijn. Thans is het noodig dat Duitschland op zijne belangen blijve waken. »

Iets zekers is dat de Duitschers Frankrijk niet zullen verlaten voor dat hun de oorlogvergoeding uitbetaald zij geworden, en tevens dat, bij de eerste schending der vredesvoorwaarden, door wie dan ook, de stad Parijs door hen aangevat en beschooten zal worden.

Na het drama, het fransche kluchtspel.

De parijzische *Commune*, die nergens geld kan vinden, stelt nu voor, ter aflossing der oorlogvergoedingen aan de Duitschers, de stad Versailles te verkoopen aan eene Engelsch-amerikaansche maatschappij, welke duizend miljoen franks voor dien eigendom zou geven. Saint-Cloud zou aan de Duitschers voor 800 miljoen franks verkocht worden, met doelwit om er een speelhuis te stichten, en Fontainebleau voor 500 miljoen franks.

Ziedaar het redmiddel uitgedacht door de overdreven roode republiken, die zich met geweld en inoord meester van den toestand van Parijs hebben gemaakt. Dat voorstel grenst aan zottennij, is zieleloos en afschuwelijk, en deszelfs ontwerpers zouden beter doen, bunnen zetel in Charenton te vestigen. Doch hetzelve schets geheel en al het lichtzinnig en verbasterd karakter, het zedelijke verval en de geestverbijstering die zoogenaamde *socialisten* en *internationalen* die, onder voorwendsel van verbetering van het lot der werkende klassen, niets anders beoogen dan hun eigen belang en de voldoening hunner heerschezucht, en niets anders doen dan het volk verleiden, de wettelijke orde en het vertrouwen omverre werpen, zonder iets te kunnen heropbouwen.

Een droevig nieuws wordt sedert eenige dagen te Parijs verspreid; men zegt dat admiraal Saisset zinneloos geworden is, door de ontroering die hij in de laatste dagen heeft gehad en door de smart welke hem de dood van zijnen zoon heeft veroorzaakt.

Men is het nu over het algemeen eens, dat alle verzoening tusschen het gouvernement van Versailles en de Gemeente van Parijs onmogelijk is geworden. Men mag zich aan het ergste verwachten: de opstandelingen zullen naar Versailles rukken en er de nationale Vergadering pogen uiteen te jagen, ofwel de aan het gouvernement van den heer Thiers getrouw geblevene troepen zullen de opstandelingen in Parijs gaan aantasten. In beide gevallen zal er een schrikkelijk bloedbad worden aangericht, en het zullen nu Franschen zijn die Franschen zullen doden. De burgeroorlog kan wellicht aan Frankrijk nog meer menschenlevens kosten dan den oorlog tegen Duitschland.

De opstandelingen van Parijs brengen letterlijk het programma in toepassing van 't congres der *Internationalen* van Basel. Het is de oorlog tegen den rijkdom en het kapitaal. De werkman,

zegen zij, was tot heden toe niets en bij moet alles zijn! In naam der Gemeente van Parijs schaffen zij de loting door geheel Frankrijk af, en beslissen dat in de hoofdstad niemand de laatst verschenen negen maanden huishuur moet betalen! Zij leggen de schatkisten van bijzondere maatschappijen onder zegel en doen alle soorten van opschrijvingen: geld, levensmiddelen, kleeding, alles is goed om nemen! En wie zich hiertegen durft verzetten is een aristo, die enkel maar goed is om door den kop geschoten te worden!

De worsteling zal haast beginnen.

Nadere berichten uit Parijs, melden dat de dienst der posten en spoorwegen tusschen die stad en Versailles geheel en al gestremd is. Alle poorten van den westkant van Parijs zijn gesloten.

Die maatregelen zouden genomen zijn ten gevolge der aankomst van talrijke bataljons troepen uit Versailles naar Neuilly opgemarcheerd.

Een groot nieuws is gisteren avond uit Versailles geseind geworden. Verscheidene duizenden nationale gardien, gehoorzame aan het opstandelijke Middencomité, waren als marschbataljons uit Parijs voorwaarts opgerukt naar de richting van Versailles en hadden stand genomen te Courbevoie, Puteaux en bij de brug van Neuilly.

Op die punten zijn zij aangeast geworden door de geregelde troepen van het wettige Landsbestuur, die hunne barrikaden met geveld bajonnetten vermeersterd, en de muiters op de vlucht geslagen hebben. Men kent tot op dezen oogenblik het cijfer nog niet der dooden en gekwetsten, doch men weet dat een groot aantal dier nationale gardien krijgsvangenen gemaakt zijn; de overigen hebben zich in aller haast naar verschillende richtingen verspreid.

Het uitwiskel dier eerste nederlaag heeft een gunstigen invloed teweeg gebracht zoowel te Versailles als bij de ordelievende burgerij te Parijs.

Het rampzalig Parijs bevindt zich dus nogmaals blootgesteld aan belegering, uithongering en beschiating. De goeide en neringdoende standen, de eerlijke en treffelijke lieden zitten er te beven voor de slechte kerels, die door de oproerige *Commune* bewapend zijn, en wier eenigst doelwit, onder het voorwendsel van handhaving der Republiek, bestaat in plundering, welkheit in moord en diefstal.

Al de poorten der fransche hoofdstad zijn op nieuw gesloten; alle handel en bedrijvigheid staan weder stil; de toevoer van levensmiddelen wordt nogmaals belemmerd; het vijandlijke belegeringsleger nadert, en, ijslijk denkbeeld! die belegeraars zijn Franschen, Parijzenaars, broeders en bloedverwanten der belegerden!

Ziedaar de gevolgen der overdrevene politieke leerstellingen, der dolzinnige maatschappelijke begensels, met dewelken men 't hoofd der werklieden verhit, hen op den dwaalweg en tot daden brengt van dewelken zij zelve de eerste slachtoffers zijn.

Ziedaar de gevolgen der regeringsloosheid, uit dewelke de raddraaiers bunnen honig zuigen, onderwijl handel, nijverheid en volkswelvaart ten gronde gaan.

Ongelukkig Parijs! Welke vreeselijke rampen hangen nog boven uw hoofd!

NEERLAAG der OPROERLINGEN.

De eerste ontmoeting der troepen van Versailles met de oproerlingen, is voor deze laatste noodlottig geweest.

Die oproerlingen hebben hunne stellingen moeten verlaten; de troepen hebben de barrikaden overrompeld, en de verdedigers hebben zich rechts en links verspreid.

Volgens berichten uit Versailles is Parijs te vreden; het zou een bewijs zijn, dat de *commune* meer en meer verlaten wordt.

Eene depeche meldt, dat de Pruisen tot den 15 april tijd geven om de orde te herstellen; zoo niet, zullen zij zelf die taak op zich nemen.

De burgeroorlog is dus voor goed losgerben en Parijs zal er nog wreeder door lijden, dan wel door het langdurige beleg.

In de *commune* zelve heerscht twist en tweedracht. Hevige tooneelen hebben daar plaats en ofschoon de *Mot d'Ordre* zegt, dat de zittingen publiek zullen gemaakt worden, denken wij niet, dat daaraan zal worden toegegeven: de openbaarheid van die brutaliteiten, zou het kraam maar des te eerder doen vallen.

LATER Er zijn geruchten in omloop, dat de *commune* zich in betrekking wil stellen met Versailles. 't Gerucht vindt des te minder geloof, daar de onderhandelaar M. Descluze zijn zou. Die keus zou zeker niet gelukkig zijn.

De brief, waardoor deze zijn ontslag gegeven

heeft als lid der Vergadering, werd door den president M. Grévy, scherp geheld.

De toestand van Frankrijk wordt allengs al droeviger: de *commune* en het centraal comité nemen de willekeurigste maatregelen.

Wat echter te voorzien was, gebeert reeds: de tweedracht is tusschen de regeerders losgerben, aangezien het comité zoo hoog in gezag wil springen als de *commune*.

De eigendom wordt bedreigd en in beslag genomen; de verdenking doet aanhoudingen ontstaan; de wanorde heerscht overal; de maatschappelijke betrekkingen worden ontbonden; men dreigt kerken en kloosters te verkoopen; de eeredienst wordt uit zijnen tempel verjaagd; op de geldkoffers der rijken en de spaarkas der minderen, wordt de hand gelegd, enz.

Er ontbreekt nog de guilotine, om de parodie van 1793 te volmaken.

Ziedaar dan de roode *Internationalen* volop aan het werk!

Ware men in den aanvang zoo toegevend, zoo welwillend niet geweest voor de oproerlingen van Montmartre, het zou zoo ver niet gekomen zijn.

Dit is eene les voor andere landen, waar de *Internationalen* hare heldenfeiten zou willen uitvoeren.

Middelertijd hebben er reeds botsingen tusschen de rooden en de gouvernementalen plaats gehad.

Versailles schijnt echter op de troepen niet volledig te kunnen rekenen; eenige soldaten te Passy en Sèvres hebben partij voor den oproer gekozen.

Duitschland heeft de oogen open. M. von Bismarck heeft in den Rijksdag verklaard, dat de niet-tusschenkomst zijne grenzen had en, indien de woeling te lang duurde, hij, tot zijne spijt, zou gedwongen zijn te handelen. In dat geval zou Duitschland met evenveel kracht te werk gaan, als het deed gedurende den oorlog.

Is de bedreiging sterk genoeg.

Indien deze werd uitgevoerd, zou het bloedbad verschrikkelijk zijn.

Men leest in 't parijzer blad *la France*: « De Pruisen zijn daar, zij omringen ons van alle kanten, zij bedreigen Parijs met eene bezetting welke eene boven alle schande zijn zou, — en men schijnt er zelf geen acht op te slaan! »

» Zij zijn in getal te Saint-Denis wedergekeerd; Charenton zag ze terug komen; zij genaken ons; en Parijs, met barrikaden overdekt, overrompeld met kanonnen, is gausch aan zijne wraak ter prooi, terwijl Versailles zelf, aarzelend, radeeloos, van uur tot uur, dezen schrikkelijken toestand laat verergeren.

» Zij waren reeds begonnen met onze provincien van den last hunner tegenwoordigheid te verlossen; zij komen op hunne stappen veer meer eischend, meer alperseed dan ooit; vruchteloos verheffen zich langs alle kanten de krotten der afgeperste en gemartelde bevolkingen; men hoort niets, men ziet niets; de drift maakt dof en blind tevens, onder den blik der Pruisen, welke in hunne dagbladen verklaren dat de Franschen geene grootere vijanden hebben dan de Franschen zelve; men vertrappt met woede den bodem van het verminkt, verwoest en met bloedgemeste vaderland!

» En onze gevangenen, welke de Pruisen ons terugzonden en welke zij thans veer ginder houden, wie bekrent zich met hen? Wie denkt aan verlening van hun martelaarschap?

» In der waarheid, voor deze opeenhooping zonder voorgaande van monsterachtigheden en dwaasbeden, zou men geneigd zijn om den hopenlozen kreet van den laatste held van Polen op ons ongelukkig Frankrijk toe te passen: » Finis Gallia! »

GEVECHTEN BIJ NEULLY.

De gevechten tusschen de opstandelijke bataljons der parijzische nationale gardien en de voorposten der geregelde troepen van Versailles, langs den kant van Neuilly, zaterdag in den namiddag begonnen, hebben zondag voortgeduurd.

Tusschen 10 ure en den middag, hoorde men op de Champs-Elysées en het Concordeplein een hevige kanongedonder.

Het midden-comité heeft minstens 60,000 mannen samengehoopt bij Puteaux, Courbevoie en Neuilly; het zendt aanboudend gewapende mannen, schietvoorraad en kanonnen naar dat punt.

Het fort op den Valeriaanschen berg heeft zijn vuur begonnen tegen de gendarmen en naar het schijnt, begon de worsteling op alle punten.

De bataljons der nationale gardien van de parijzer *Commune* hebben, volgens nadere tijdingen inderdaad de neerlaag gehad.

Er worden ambulansen naar het slagveld gezonden.